

JAK BÝT KRÁSNÁ

Krásá

První, co musíš pochopit je, že krásá jako taková neexistuje.

I tak ovšem můžeš být krásná.

Protože i když je pravda, že krásá neexistuje, je zároveň pravda, že některé věci nám připadají krásné.

Něco je krásné pro mě, pro tebe, *pro něj*.

Každému připadá krásné něco jiného.

Krásá není otázkou rozměrů.

Ani barvy.

Ani pokožky.

Není to vůbec fyzická záležitost.

Jinak bychom nedokázali pochopit, jak mohli uzavřít manželství lidé, kteří vypadají, jako by přišli z planety Evoků nebo opic.

O tom, co je krásné, totiž nerozhodují naše oči, ale náš mozek.

A jestliže váš mozek rozhodne, že obludný Frankenstein je krasavec, nic s tím nenaděláte.

Můžete mu říkat, co chcete, je mu to fuk.

Ošklivý Frankenstein je pro něj nejkrásnější muž na světě a hotovo.

Totéž platí i o ženách.*

Osmdesát procent manželství na celém světě je nevysvětlitelných.

Je ale pravda, že musíme vzít v potaz i vědou dosud neobjasněný mužský sklon brát si ošklivé ženy.**

To ti ovšem nahrává do karet.

Jsem si totiž jistý, že ani ty se podobně jako většina žen nepovažuješ za žádnou krasavici.**

Jenže v tom se právě mýlíš.

Ty jsi *krásná*.

Jen nesmíš chtít být *velmi krásná*.

A především *velmi krásná pro všechny*.

Spokoj se s tím, že budeš *krásná pro něj*.

---

* Nemohu uvést obdobné příklady ošklivosti v ženském provedení, protože z nějakého záhadného důvodu se kolektivní fantazie vyřádila pouze na zrůdách rodu mužského (Kráska a zvíře, Pan Hyde, Drákula, Fantom opery, Hulk, Quasimodo atd.), nikoli ženského, když pomineme čarodějnice, které jsou stejně příliš staré na to, abychom je mohli brát v úvahu jako manželky. Je to snad tím, že kolektivní fantazie je rodu ženského? Alespoň podle gramatiky to tak je.

** Lidové vysvětlení, oblíbené zvláště na Sicílii zní, že takové ženy nenasadí mužům parohy. Nutnost rozhodnout se mezi možností být paroháč a vzít si do domu obludu vypovídá mnoho o povaze (a inteligenci) mužů.

*** Schopnost žen hledat na sobě fyzické vady přesahuje schopnost lososů plout proti proudům řek. Obsesivní paranoikové jsou ve srovnání s nimi naprosto zdraví. Poslední ukázkou, pro mě zcela ohromující, byla žena, která si stěžovala, že má uši příliš přirostlé k hlavě.

Ať už je ten někdo kdokoli, koho sis vybrala.
A pak je tu ještě jiná věc.
Jednou provždy si ujasni pojmy.
Bude ti to připadat neuvěřitelné, ale muže nezají-
mají velmi krásné ženy.
Nezajímají je jako skutečné ženy.
Jsou to pro ně jenom ikony.

pro muže jsou velmi krásné ženy jenom ikony

Za prvé je považují za nedostupné.
Za druhé všichni muži dobře vědí, že velmi krásné
ženy jsou jen zřídka dobré v posteli.*
Ony si totiž myslí, že tím, že jsou velmi krásné, už
udělaly pro věc všechno.
Jenže mužům se velmi krásné ženy hodí jen do
sexuálních fantazií, ne do skutečného života.
Jsou to jen fotky vyvěšené v kamionech.
Muž chce ve skutečnosti ženu, která se hýbe, ne
jenom sochu, byť by byla sebekrásnější.

---

* Všichni jen trochu zkušenější muži vědí, že méně hezké ženy jsou v posteli mnohem lepší než ty velmi krásné, protože to, co považují za svůj nedostatek od přírody, se snaží vynahradit vstřícností. A zkušenost pak způsobuje, že jsou v tomto počínání velmi dobré. Ovšem naprosto nejdokonalejší jsou ženy nad osmdesát. Především mají obrovské zkušenosti. A pak, dávají do sexu úplně všechno, protože jsou si jasně vědomy toho, že pokaždé to může být naposled.

Svůdnost, to je *pohyb*.*

A z hlediska muže spočívá ženská krása právě ve *svůdnosti*.

***z hlediska muže spočívá ženská krása
ve schopnosti být svůdná***

A být svůdná, to jest *krásná pro muže*, můžeš být i ty.

Stačí jen, když se *rozhodneš* taková být.

No ano, protože jak vyplývá z toho, co už bylo řečeno, krása je *věc názoru*.

A s názory, jak známo, je možné *manipulovat*.

Důkazem toho je televize.

Pokud jde o krásu, názor mužů, který se musíš naučit ovlivňovat, se vytváří v jejich *podvědomí*.

Které struny v podvědomí mužů je třeba rozezvu-

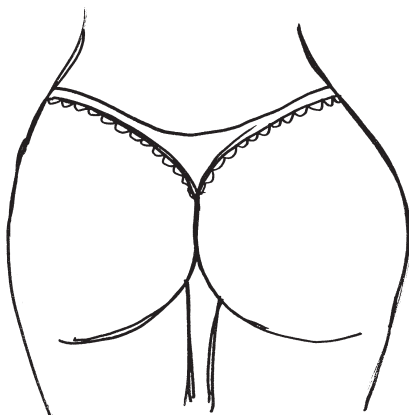
---

* Jedna moje přítelkyně, učitelka břišního tance, mi řekla: „Nedovedeš si představit, jak je pro mě těžké přimět italské katoličky, aby pohnuly pánví! Už jako malým jim nějaká jiná žena řekla, že zadkem vrtí jenom děvky.“ Když jsem žil na venkově a choval slepice, měl jsem nádherného kohouta (vážil sedm kilo!), který zpočátku plnil své manželské povinnosti se všemi slepicemi v kurníku, ale po pár měsících byl posedlý jen jedinou. Po pravdě řečeno, byla už hodně ošklivá a sešla a díky pozornosti výše zmíněného samce se proměnila ve skutečnou obludu. Nevím, jestli tušíš, jak taková věc probíhá: kohout vyskočí slepici na záda a přichytí se tam drápy. Ta chudinka se zakrátko sčvrkla a neměla už skoro žádné peří. Byla odporná. Ale on nic. Sotva ji uviděl, hned byl celý vzrušený. A krása? Jdí mi s ní k šípku! Bylo to tak proto, že (nejspíš ze strachu) pořád pobíhala a byla celá načepýřená. To je svůdnost! Pohyb! O žádnou krásu nejde!

čet, aby uvěřili, že před nimi stojí ten nejúžasnější exemplář lidské samičky, jaký kdy viděli?

Takzvané druhotné pohlavní znaky (prsa a boky) mají navzdory všeobecně rozšířenému názoru v této hře pouze druhotnou funkci, jak napovídá už samotné jejich označení.

Ostatně chtěl bych vyvrátit jeden mýtus, který v sobě vy ženy nesete jako biblické prokletí.

Je to mýtus velkého zadku.

Za celý svůj život jsem nepotkal ženu, která by byla spokojená se svým pozadím.

Dokonce i anorektičky jsou přesvědčené, že mají velký zadek.

Velký zadek je ženami považován za neštěstí srovnatelné s koňskou nohou nebo zaječím pyskem.

Nechápu, kde vzala tahle mentální zvrácenost svůj původ.

Mám vám snad nahustit do hlavy, že *mužům se velký zadek líbí?*

mužům se (u žen) líbí velký zadek

Ženský zadek je pro mužský mozek něco jako slunce pro rostliny, jako moře pro ryby, jako vítr pro plachetnice.

Je to mužská obsese, jejich fata morgána, jejich ideál.

Dá se to vysvětlit i vědecky.

Velký zadek, to jsou široké boky, které znamenají plodnost, stejně jako bujné poprsí značí schopnost kojit.

Mužský rozmnožovací pud se proto obrací zvláště k ženám v tomto smyslu více vybaveným.*

Mužský zájem se ale upírá více k bokům než k prsům.

Muži se o boky zajímají víc kvůli sobě než kvůli potenciálnímu dítěti.

Malá prsa nevadí, ale malý zadek, to vadí.

Protože ženský zadek je pro muže jako *totem*.

Velký zadek znamená pro muže větší sexuální vzrušení.

---

* Zeptali se jednoho muže: „Svěříš třem ženám určitou částku peněz. Jedna ji utratí za dárky pro sebe. Druhá za dárky pro tebe. Třetí ji použije pro oba. Se kterou se oženíš?“ – „S tou, co bude mít největší prsa.“

Ve zdánlivě prázdném mužském mozku vždycky najdete ženský zadek.

Režisér Tinto Brass se vám to ve svých filmech tisíckrát snažil předvést.

Jenže vy nic!

Víš, co řekl jeden muž na adresu Sigourney Weaverové ve filmu *Podnikavá dívka* (Mike Nichols, 1988)?

„Hubená zadnice!“

Což v mužské řeči znamená, že „v sobě nemá ženskost, to jest, že není krásná“.

A přitom Weaverová byla ztělesněním ženy dokonale odpovídající dámským kánonům krásy: vysoká, štíhlá, sportovní postavy.

Ve svém sebezničujícím šílenství jste tak tvrdé, že děláte všechno proto, abyste své pozadí zmenšily na uzlíček kůže a kostí, a když se vám to nepodaří, považujete svou existenci ve vesmíru za přírodní odchylku a zbytečně si tím ničíte život.

Jenže rozměry vašich zadečků (považované vámi ženami za optimální) závisejí výlučně na módě, kterou jste si vymyslely vy samy a která vůbec nepřihlíží ke vkusu mužů – ti přece už dobře pět milionů let vytrvale zůstávají věrni zadku velkému.

Taková byla vůle Stvořitele.

Snad proto, že to byl muž.

A vy si přijdete s módou!

Ke svému výlučnému použití a vlastní potřebě.

A k vlastní škodě.

Takže bezostyšně přecházíte od prsů švýcarské

dojnice k poprsí velikosti puchýřků, od zadků schopných rozvalovat se na pohovce k zadečkům ztrácejícím se i ve skládací židličky na piknik.

Vzaly jste si prostě do hlavy, že dneska je v módě malý zadek.

Je v módě *mezi vámi*, přirozeně.

A tak máte o důvod víc cítit se na koni.

Protože vždycky najdete nějakou, která má větší zadek než vy.

Anebo, častěji, máte o důvod víc být skleslé.

Protože vždycky najdete nějakou, která ho má menší.

Ovšem, i když budeš mít na paměti, že *mužům* se líbí velký zadek, rozměry tvého pozadí ani poprsí nerozhodují o tvé přitažlivosti.

Jistěže hezký zadek a pěkná prsa vždy zapůsobí.

Ale vše závisí na tom, jak je ukazuješ a jak s nimi pohybuješ.

Copak by sis koupila krásnou orchidej zabalenou v pytli na odpadky a zastrčenou do kbelíku se smetím?

Každý podnikatel by ti potvrdil, že obal a dobrá reklama tvoří více než padesát procent úspěšnosti výrobku.

A co že z toho vyplývá?

Co tedy muže přitahuje?

Co jim zvyšuje hladinu adrenalinu v krvi, co způsobuje, že jim po zádech stéká studený pot, ježí se chlupy v podpaží a ústa se plní slinami?

Když jsi *vyzývavá* a *působíš dojmem*, že jsi k mání.

Když se mu nabídneš na stříbrném podnosu,
ovšem pod křišťálovým poklopem.

Když budeš jako mrkev pro osla, narafičená na
dosah ruky (nebo lépe tlamy), ale přitom nepolapi-
telná.

Jako Venuše na obloze, velmi jasná, ale nedosaži-
telná.

Když se budeš ukazovat jako vzorek ze série „To by
se ti líbilo, ale nemáš na to.“

A to všechno závisí na tvé *vůli* být svůdná.

Jinými slovy na tom, že *se sama budeš cítit* krásná.

Protože mozkové vlny se šíří stejně jako ty rádiové.

A jestli tvůj mozek bude vysílat Straussův valčík,
muži se dají do tance.

Když bude vysílat předpověď počasí s narůstající
tlakovou níží, seberou se a pomažou domů dívat se
na televizi.

Copak jsi nikdy neviděla fotografie našich babiček
ze zlatých předválečných let nebo z období charles-
tonu?

Jedny s poprsím, které by mohlo sloužit jako nárazník, druhé ploché jako mramorový kuchyňský stůl?

A přesto byly jedny i druhé sebevědomé a sebejisté, jinak řečeno *přesvědčené*, že jsou úžasné kočky.

A podobně i naši dědečkové na stejných fotografiích *vypadají naprosto přesvědčení*, že ony takové skutečně jsou.

Jak říkala moje teta, kuře není dobré samo o sobě, dobrý je způsob, jak se připraví.

Kuře může být třeba vypasené jako krocan, ale když je uvařené v neosolené vodě a podává se na kusu balicího papíru od řezníka, máte na něj mnohem menší chuť než na hamburského kohoutka pečeného na rožni, s bruselskými kapustičkami v bešamelu, servírovaného na talíři ze sèvreského porcelánu.

Všechno je otázka obalu a prezentace.

To jest otázka hlavy.

Tedy přesvědčení.

Nebo lépe *sugesce*.

Krása je konec konců otázkou sugesce.

To znamená *sebeobrazu*.

Jestli se ty sama považuješ za krásnou, budou tě tak vidět i ostatní.

Ptáš se, jak to?

Protože kromě toho, že rádiové vlny vycházející z tvého mozku pronikají do mozků ostatních, navíc platí, že pokud se považuješ za krásnou, pak se cítíš, myslíš a především se *pohybuješ a chováš* jako krásné ženy.

Protože naše myšlenky, emoce, chování i naše činy jsou určovány *sebeobrazem*, představou, kterou máme sami o sobě.

Jakou o sobě asi můžeš mít představu, když se oblékáš jako uklízečka nebo popelář ve službě?

Jak si můžeš myslet, že by si tě vzal nějaký bohatý muž, nebo prostě jen muž, když jsi takhle vymóděná?

Když se pohybuješ jako rugbyový záložník a šku-beš při tom rameny jako starý námořník, který sloužil na ropném tankeru od čtrnácti let? A to se zmiňuji jen o tvé chůzi.

Jak vidíš sebe sama v hloubi své dušičky, když kouříš jako turecký nosič, nadáváš jako toskánský sedlák a popleskáváš druhé po zádech jako fanoušek Chelsea docela zmožený pivem po sobotním zápasu?

Možná máš dokonce nějaký nářeční přízvuk, který lidem nahání hrůzu, za každým druhým slovem říkáš „vole“, nosíš kalhoty jako kopáč a boty jako parašutista, sedáváš s nohama od sebe a věčně máš v puse žvýkačku.

Co je nám mužům po tom, že pod tím vším máš možná tělo jako z pohádky?

I my muži, jakkoli se můžeme zdát primitivní, povrchní a hloupí, v sobě máme špetku vnímavosti.

A především nesnášíme, když na vás ženách vidíme své vlastní nedostatky.

Ty vaše snášíme velmi dobře, jsme na ně po staletí zvyklí, ale naše vlastní chyby ve vašem podání nám připadají nesnesitelné.

Připadá nám nesnesitelné, když jste vulgární,

oplzlé, agresivní, egoistické, lhostejné, nevkusné nebo nemáte dostatek taktu.

Ženy, které se chovají jako muži, jsou prostě nesnesitelné.

Chtěl bych ale něco říci i těm dámám, které se naopak, chudinky, cele věnují tomu, aby byly hezké.

Těm, které chodí každý týden ke kadeřníkovi a utrácejí tam spousty peněz.*

Těm, co jsou schopné dát úplný majlant za šaty, které si pak zřídka vezmou na sebe víckrát než jednou, ale když je uviděly, nedokázaly odolat, protože byly tak rozkošné (a velmi neskutečné).

A skříň jim tak přetéká, že jediný další odůvodněný nákup by neměly být další šaty, ale další skříň.

A ty krémy!

Nenávidím krémy, ty krémy, co jsou tak fantastické!

Některé krémy jsou tak neuvěřitelně drahé, že snad musejí být vyrobeny ze zorniček novorozených albínů.

Mají ovšem zázračné účinky.

Vyhladí dokonce i vrásky za ušima mumie pocházející z druhé dynastie egyptské Staré říše.

A co teprve bylinky!

Bylinky jsou všelék na cokoli.

Celulitida, ekzémy, nežity, bradavice, zarudlá kůže, pomerančová kůže, pihy... bylinkami vyléčíte naprosto všechno.

---

* Nevěřili byste, ale takový kadeřník vyjde dokonce draž než instalatér.

S krémy a bylinkami se i ta nejošklivější žena na světě změní v krasavici.

A když krémy a bylinky nefungují (zdá se to neuvěřitelné, ale nefungují úplně vždycky), jsou tu ještě různé čaje.

Pomocí nich můžeš se svým tělem udělat cokoli.

Proměnit je třeba v montgolfiéru nebo ve slanou tyčinku.

Můžeš přibrat tak, že tě vezmou do soutěže o nejtlustší ženu světa, nebo naopak zhubnout, až budeš neviditelná i pro zaměstnance finančního úřadu (což může mít své výhody).

No a když se ti ani s pomocí krémů, bylinek a čajů nepodaří zkrásnět, pořád ještě je tu skalpel plastického chirurga.

Pár řezů a tvůj chobotnatý nos se zkrátí a zvedne vzhůru, úzké ještěřčí rty se nafouknou tak, že budou pro všechny příslibem infarktového sexuálního výkonu, tvá prsa se zvětší na dvojnásobek anebo docela zmizí, zadek se zmenší na polovinu z poloviny původní velikosti a slepičí obličejík se promění ve tvář Nefertiti, manželky egyptského faraona žijícího ve druhém tisíciletí př. n. l.*

---

* Proč se vy ženské chcete všechny podobat téhle Nefertiti, ošklivce (podle nás mužů) z druhého tisíciletí před Kristem (a tudíž staré až hrůza), to je jedno z mnoha vašich tajemství, která my muži nikdy neodhalíme. Rádi bychom věřili, že pravou příčinou toho, co vás na ní přitahuje, není její (domnělá) krása, ale fakt, že se provdala za faraona, tedy egyptskou obdobu krásného prince z pohádek. Ale příliš na to nespolečáme. Obáváme se, že je to právě ta krása. Je přece vyzáblá jako hřebík.

Jenže to všechno je zbytečné.

Proč?

Protože jak píše americký plastický chirurg Maxwell Maltz, zdrojem krásy není tělo, nýbrž *mysl*.*

Znamená to snad, že je třeba mít krásnou mysl?

Nikoli, protože kdyby to tak bylo, pak by to byla skutečná tragédie a situace by byla bezvýchodná.

---

* Viz M. Maltz, *Psycho-Cybernetics. A New Way To Get More Living Out of Life*, 1960.

Maltz zjistil jen to, co už jsem ti řekl a o čem se tě snažím přesvědčit, že totiž krása není záležitost fyzická, ale *psychická*, je to věc *sebeobrazu*.

Jsi krásná, ať už vypadáš jakkoli, pokud tomu sama *věříš* a pokud se *cítíš* být krásná.*

Když děláš všechno proto, abys byla krásná, a pracuješ přitom jen na svém těle místo na své mysli, nejen že jdeš špatnou cestou, ale navíc sama sobě jasně ukazuješ, jak jsi přesvědčená o tom, že *nejsi* krásná.

A pokud nejsi krásná sama pro sebe, pak nejsi krásná ani pro ostatní.

Tohle my muži poznáme, stejně jako vy ženy poznáte, když si vás muž nechce vzít, ale chce vás jen dostat do postele.

Nám mužům se líbí ženy, které se považují za krásné, ne ty, které takové jsou.

---

* Řekl jsem krásná, nikoli velmi krásná. Dobře vím, že ty z vás, co mají celulitidu, bradavice, nežity, zadky astronomických rozměrů a prsa rozvlněná jako oceán, budou v tomto ohledu leccos namítat. To je přirozené. Protože mají samy o sobě negativní představu, kterou považují za objektivní. Jenže ta představa se stane objektivní až v okamžiku, kdy jí ony uvěří. I žena s celulitidou, bradavicemi, nežity, obří zadnicí nebo bujným poprsím (dvou posledně zmiňovaných atributů jsou plné pokleslé časopisy pro osamělé muže – lze z toho tedy odvodit, že mužům se obří zadnice a bujná prsa líbí) může být v očích některého muže krásná, pokud se objeví správně upravená na správném místě. Nikdy sis nepoložila otázku, k čemu jsou dobré *noční kluby* a proč tam mají vždycky ztlumená světla? V tlumeném světle vypadají všechny ženy krásně. Zvláště když se tak chovají. Vzpomeň si na pygmejské přísloví, které říká: „Ať je žena jakkoli ošklivá, vždy je na ní něco výtečného.“ Zvláště pokud je už nějaký čas o hladu. Tedy pygmej, nikoli ta žena.

Uvidíš, že existují ženy, na jejichž adresu by se toho dalo hodně povědět, ale ony se přitom považují za kočky a nakrucují se, jako by tu nebyl nikdo kromě nich.

Já vím, vás ženy pořádně rozčilují a nemluvíte o nich zrovna pěkně.

Ale nám mužům se strašně líbí.

Copak pořád dokola neříkáte, že jsme hlupáci?

A přitom se chováte, jako byste nás považovaly za tak prohnané, že běháme za světicemi, které chodí oblečené jako kajícnice a nikdy se nepohupují v bocích.

Pak tedy musím říct: nejsme *až tak* prohnaní.

Nezajímá nás krása sama o sobě.

Missky jsou pro nás nedostupné ženy obdařené nepravděpodobnou krásou.

Nevíme, co si počít s krasavicemi, které jsou v posteli jako panenky, co je naše babičky mívaly posazené na pečlivě ustlaných postelích, nádherné a nehybné, leda snad že bychom je předváděli jiným mužům, abychom vyvolali jejich závist.

Jenže to trvá jen chvíli a brzy se toho nasytíme.

Jak už jsem ti řekl, muže nezajímají velmi krásné ženy.

Velmi krásné ženy jsou pro muže něco jako *kulturisté* pro ženy.

Viděla jsi snad někdy nějakou ženu, která by bláznila po kulturistech?

Jestli to dělá, pak je buď ještě nedospělá nebo úplně pomatená.

A stejné je to s ženskou krásou.
Vaše krása, podobně jako je tomu u kulturistů, je jen *váš problém*.

krása je problémem pouze pro ženy

Není snad pravda, že i vám se líbí víc intrikáni než krasavci?*

Tak jak to, že nechápete, že i nám mužům se víc líbí intrikánky než krasavice?

Jenže pro nás intrikovat znamená *svádět*.

Téměř všechny reklamy využívají ženské přitažlivosti, nabízejí ženskou svůdnost.

A řekněme si to otevřeně: zjevně se tu jedná o *přitažlivost sexuální*.

Zvláště pak v časopisech určených *vám* ženám.

Teď byste mi měly vy ženy vysvětlit, proč si naku-
pujete oblečení, boty, krém, kabelku...

Proč chodíte ke kadeřnici, na kosmetiku, proč si necháváte dělat peeling a lifting...

To všechno děláte proto, abyste byly jako modelky z vašich časopisů.

A samozřejmě se vám to nedaří.

A přitom si dáváte dobrý pozor, abyste nedělaly tu úplně nejpřirozenější věc na světě.

Jedinou, která muže zajímá.

---

* V šestnácti letech jsem se zeptal své matky, ženy s velkými zkušenostmi a vědomostmi: „Mami, jak se dobývají ženy?“ Odpověděla mi: „Na dobývání žen, synku, musíš být buď velmi krásný, nebo hodně zajímavý. Ty se dej tou druhou cestou.“

Chovat se svůdně, protože to je hlavní součást reklamního poselství.

Díváte se na prst a přitom nevidíte Lunu, na kterou ukazuje.*

Pletete si kutnu s mnichem.

Všechny se oblékáte jako kajícnice a tváříte se nedotknutelně jako světice.

Jenže vy na celou tu svoji vychytralost pěkně doplatíte.

Jednou provždy si musíte zapamatovat, že krása, tak jak ji vidíte vy, ta věčná chiméra, za kterou se celý život honíte, to věčné jablko sváru, které si rozdělujete mezi sebou, není krásou, jak ji vidíme my muži.

muži a ženy se dívají na ženskou krásu odlišně

Jak správně pochopila už Isadora Duncanová, pro muže nespočívá krása ženy v jejím těle, ale v tom, jak *jím pohybuje*.**

---

* „Prst ukazující na Lunu není Luna. Moudrý člověk sleduje směr naznačený prstem, aby spatřil Lunu, ale kdo vidí jenom prst a plete si ho s Lunou, nikdy skutečnou Lunu nespatří.“ Siddharta Gautama Šákjamuni zvaný Buddha, *Sutta Pitaka, Madždžhima-Nikája, Dígghanaka sutta*.

** Isadora Duncanová nabídla tanec neboli harmonický pohyb jako životní styl, jako variantu ženské přitažlivosti (viz *Můj život*, 1928, vydáno posmrtně). Východní kultura tento přístup přijala za svůj již před staletími: svůdnost orientálek se projevuje zvláště při tanci.

***pro muže nespočívá krása ženy v jejím těle, ale
v tom, jak jím pohybuje***

Což platí jak v posteli, tak mimo ni.

A čím ladněji a vláčněji žena pohybuje vlastním tělem, tím více je zřejmé, že ji pohání touha být *svůdná*.

Že ji naplňuje radostí a nadšením, když se cítí *žádaná*, a tudíž *krásná*.

Protože, jak už jsem se zmínil, krása je věc předsvědčení, *sebeobrazu*.

krása je věc sebeobrazu

A ten je možné si *vybudovat*.

Pojďme se podívat jak.